

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontfemen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE BRADERIJ

Volkse komedie in vijf bedrijven

door

Tom de Beckker

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2006

Nr.2918

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

<p>Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk <i>DE BRADERIJ</i> op te voeren moet de naam van auteur <i>TOM DE BECKKER</i> vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.</p>
--

Wettelijk depot D/2006/220/025
ISBN 978-90-385-09570

© 2006 Toneelfonds J. Janssens/Tom de Beckker
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames – 6 heren)

EDDY DE SWAEF, de vader - “Een braderij? Da’s kunst, jongen, pure kunst.”

SUZANNE DE SWAEF, de moeder - “Een braderij, dat is een oase van ontspanning.”

RINGO DE SWAEF, oudste zoon - “Braderijen zijn de max.”

MIKE DE SWAEF, jongste zoon - “Braderijen zijn het betere weekenverdrijf.”

SABRINA DE SWAEF, enige dochter - “Braderijen zijn een uitlaatklep.”

ANTOINE VANDECASTEELE, broer van Suzanne - “Braderijen? Da’s voor foorvolk!”

RONNY VERCOUTEREN, beste maat van Eddy - “Braderijen zijn één van de mooiste dingen die er bestaan.”

FRANK VANDEUREN, lief van Sabrina - “Braderijen zijn om kippekes te versieren.”

KIMMY DE ROECK, lief van Mike - “Braderijen zijn cool.”

DECOR

De woonkamer van familie De Swaef. Alles duidt erop dat dit het doorsnee interieur van een gezin uit de sociale klasse is.

EERSTE BEDRIJF**Ten Huize de Swaef**

(Vader Eddy komt thuis van zijn werk)

EDDY : *(op)* Schat, ik ben thuis. *(zet een cd van Dana Winner op, trekt z'n schoenen uit, doet z'n sloefen aan, haalt een pintje en zet zich in de zetel.)*

SUZANNE : *(op)* Hoe was het op het fabriek?

EDDY : Goed. Ik heb een weddenschap gewonnen.

SUZANNE : Gij? Gewonnen.?

EDDY : Ikke, Eddy De Swaef. Gewonnen.

SUZANNE : Ik hoor 't al, ge hebt u weer belachelijk staan maken.

EDDY : Ik had met den Dave van de machinekamer tijdens het eten gewed dat ik van op een meter een bierfleske kon vullen.

SUZANNE : Kon vullen met wat?

EDDY : Allé Suzanne, met wat nu?

SUZANNE : Ja, ik weet het niet Eddy, er is vanalles waar ge een fleske mee kunt vullen.

EDDY : Suzanne, als wij 't hebben over een fleske vullen, over wat hebben we 't dan?

SUZANNE : Hebt gij daar in de kantine staan pissen?!

EDDY : Yep! En dat heeft mij toch maar schoon een bak Jupiler opgeleverd.

SUZANNE : Eddy, vindt ge dat er nu niet over? In de kantine van 't werk in een fleske staan pissen, gewoon voor een bak Jupiler?

EDDY : Ge ziet dat weer allemaal veel te simpel hé. Dat gaat hier over meer dan in een fleske pissen. Het gaat hier over respect afdwingen bij die mannen, laten zien wie dat er kloten aan z'n lijf heeft.

SUZANNE : Ja, uw kloten zullen ze wel gezien hebben. Ge hebt chance dat uwen baas ze niet gezien heeft. Wanneer gaan jullie nu eens eindelijk volwassen worden?

EDDY : Dat zijn wij allang. 'k Heb het bewijs toch geleverd?

SUZANNE : Hoe bedoelt ge?

EDDY : Hebt gij al eens een kleine van op een meter een fleske zien vullen? Ik niet, toch zeker niet met meer erin dan eruit.

SUZANNE : Geestig, Eddy, héél geestig.

EDDY : Vertelt liever wat de pot schaft. Ik scheur van de honger.

SUZANNE : Pekestoemp met chippolattas.

EDDY : Oh, lekker. Schat, ge zijt een gerief in huis.

SUZANNE : Waar zit onze Ringo? Is hij niet samen met u in 't fabriek vertrokken?

EDDY : Hij ging er nog ene pakken in 't Dockske.

SUZANNE : Dat is weer goed! Ene pakken. En mijn eten dan? Ge weet goed genoeg dat het daar nooit bij eentje blijft. Strakst is 't weer tien of elf uur als hij komt binnenwaggelen.

EDDY : Schat, laat die gast nu toch eens leven. Hij is jong, hij hangt nog niet vast aan een vrouw en hij werkt hard. Hij mag er toch van profiteren, of niet soms?

SUZANNE : Van mij mag hij profiteren zoveel hij wil, maar zolang hij onder dit dak woont, heeft hij zich te schikken naar de wetten van dit huishouden. Als hij wil flierefluiten en thuiskomen wanneer het hem uitkomt, moet hij zelf zijn patatten koken.

EDDY : Gij kunt nogal eens een zaag spannen seg. En trouwens, ik zou het nog wel eens willen zien, de dag dat hij eruit trekt. Tranen met tuiten zult ge staan bleiten, omdat ge hem al mist voor hij vertrokken is.

SUZANNE : Dat kan allemaal heel goed zijn, maar ik gaan mijn eten niet weggoaien.

EDDY : Waar gij u druk over maakt. Ik heb toch gezegd dat 'k scheur van de honger? Uwe pot zal wel leeggeraken. En als 't nen troost kan zijn, 'k zal voor u wel eens échte Tupperware-potten kopen, daar blijven de patatten lang warm in.

SUZANNE : 'k Ben curieus.

(Mike komt binnen.)

EDDY : Hierzie, onze jongste. Suzanne, al een chance dat we 'm een opvoeding hebben gegeven hé. Zeggen we geen goeiedag niet meer als we binnenkomen?

MIKE : Yo.

EDDY : Yo wie?

MIKE : Yo pa.

EDDY : Vergeten we niet iemand?

MIKE : Yo ma.

SUZANNE : Dag jongen. Hoe was het op school?

MIKE : Oké.

EDDY : Hoort ge dat Suzanne? Het was “oké”. Seg maat, en wat wil dat zeggen, “oké”?

MIKE : Gewoon, oké.

EDDY : Gewoon oké. Is dat “goed” in jullie taaltje?

MIKE : Seg pa, wat is het nu? Gaat ge nu belachelijk doen of wat?

EDDY : Hoort ge dat Suzanne? Hij vindt dat ‘k belachelijk aan ’t doen ben.

SUZANNE : Seg Eddy, ge zijt aan ‘t zagen.

EDDY : Ha, vindt gij ook dat ‘k belachelijk aan ’t doen ben?

SUZANNE : Nee, maar ge zijt wel vermoeiend. Hebt gij ook pinten gaan pakken na ’t werk?

EDDY : En uw lekker eten missen, gij zijt niet goed zeker? Nee schat, recht naar huis, als ne goeie huisvader.

SUZANNE : Het is te hopen dat ge die wijsheid nog in onze Mike z’n kop krijgt voor hij hier weg is.

EDDY : Elke dag probeer ik, Suzanne. En Mickey? vertelt eens jongen, hoe is ’t met uw liefke? Alles kits achter de rits?

MIKE : Yo.

EDDY : ‘Yo’. Kunt gij nu niet gewoon klappen. “Ja, pa, het gaat goed met Kimmy, alles onder controle”. Er is toch niks?

MIKE : Nee, alles is kits achter de rits.

EDDY : Dat klinkt toch véél beter, zegt nu zelf.

MIKE : Pa, waarom begint gij altijd te zagen als ‘k nen SF heb gehad? Ik wordt daar mottig van.

EDDY : Nen ‘SF’? Wat is dat nu weer voor een beest?

MIKE : Allé pa, nen SF, ‘smoren en flashen’.

EDDY : Hedde weer aan de wiet gezeten? Jongen toch, waar dat gij uw geld aan uitgeeft.

SUZANNE : Eddy, zit die kleine nu toch niet zo te treiteren, gij zijt toch ook jong geweest. Vraagt u liever af waar uw dochter zit. Mijn eten wordt koud.

EDDY : Waarom moet ik hier altijd achter iedereen z'n gat lopen? Ze is toch groot genoeg om te weten wanneer ze aan 't tafel moet zitten zeker.

SUZANNE : Ja Eddy, maar belt ze toch maar efkes.

EDDY : Ziede gij Belgacom op mijne kop staan?

SUZANNE : Eddy?

EDDY : Wat?

SUZANNE : Ge zaagt.

(Sabrina komt binnen.)

SABRINA : Hallo iedereen. Dag ma, ik ben toch niet te laat voor 't eten?

SUZANNE : Nee, schatteke.

EDDY : Nee schatteke? En wie was er aan 't zagen dat madam te laat was?

SUZANNE : Sabrina, uw vader was ongerust dat ge nog niet thuis waart.

EDDY : Wat? Nu heb ik het nog gedaan of wat?

SUZANNE : Ziet nu toch eens schatteke, wat een lieve vader dat ge hebt, hij durft gewoon niet toegeven dat hij ongerust was, is 't niet Eddyke?

SABRINA : Da's lief zenne pake, maar ik was nog aan de klap met de meiskes van 't kapsalon. Kelly heeft haar vriend betrapt met haar beste vriendin. En hij vond dat nog heel amusant ook. Kelly is helemaal van haar melk.

SUZANNE : Mannen hé, 't zijn zo'n varkens!

EDDY + MIKE : Knorknorknorknor.

SUZANNE : Ja, lach er nog wat mee. Het is toch waar zeker.

SABRINA : Als mijne Franky ooit zoiets zou uithalen, dan... dan...

EDDY : Dan hang ik hem met z'n kloten aan de wasdraad en wacht 'k tot hij eraf valt.

SUZANNE : Eddy!

EDDY : Die doet dat genen tweede keer.

SABRINA : Zou jij dat voor mij doen, pa?

EDDY : Voor u alles hé schatteke.

SABRINA : Kom hier dat ik u een dikke kus geef.

EDDY : Mikey, ge hebt het gehoord hé jongen. Als ge dat ooit flikt met Kimmy, staat u hetzelfde lot te wachten. En doe uw blaffeturen open.

MIKE : Zou ge uwen eigen zoon zoiets aandoen?

EDDY : Ge moogt gerust zijn. Een vrouw, dat moet ge respecteren.

MIKE : En als zij het met mij zou flikken?

EDDY : Dan hang ik haar met haar kloten aan de wasdraad.

SUZANNE : Eddy!

MIKE : Da's moeilijk, hé pa. Hebt gij vroeger in 't school geen biologie gehad?

EDDY : Als zij mijne Mickey durft bedriegen, wil dat zeggen dat ze kloten aan haar lijf heeft.

MIKE : Sterk, pa, sterk.

SUZANNE : Komen jullie nu bijna aan tafel? Ik blijf dat hier niet warm houden zenne.

EDDY : Komaan gasten, uw moeder heeft gesproken.

SUZANNE : En Sabrina, hoe was uwen dag? Veel klanten?

SABRINA : Zoals gewoonlijk. Maar we hebben wel een klein accidentje gehad.

SUZANNE : Toch niks serieus?

SABRINA : Kent ge dat bejaard madammeke met hare Yorkshire dat hier achter den hoek woont?

SUZANNE : Die we al eens tegenkomen in de superette?

SABRINA : De die ja. Die hare kop is ontploft.

EDDY : Watte? Ontploft? Héél die hare kop?

SABRINA : Ja, haar krollen hé, niet hare kop.

SUZANNE : Ocharme dat menske. Wat is er gebeurd?

SABRINA : We hadden er juist ne purpere plix opgezet en onder den droger gezet. Er is ergens kortsluiting ontstaan en ineens stond ze in de fik.

MIKE : Dat komt ervan als ge voor de Germinal Beerschot supportert hé, purper is 't verkeerde kleureke.

EDDY : Mickey! Hoe dikwijls heb 'k u al gezegd dat deze familie niet lacht met een ander zijn misère!

MIKE : Sorry pa.

EDDY : Ne GBA'er wordt stom geboren en daar kunt ge niks aan te doen.

(Mike en Eddy schateren het uit.)

SUZANNE : Eddy! Wat voor een voorbeeld geeft ge uwe zoon nu?!

EDDY : Suzanne, ge bent een schat van een vrouw, maar van voetbal kent ge geen ballen. Nen hond van den Antwerp moet ten allen tijde z'n kleuren verdedigen. Gij doet toch ook niet aan heiligschennis hé!

SUZANNE : Het gaat hier toch niet over voetbal, maar over een kleurensampoo.

EDDY : Kleur is kleur, Suzanne, en daarmee uit.

SUZANNE : Och ja. Sabrina, is het goed afgelopen met dat menske?

SABRINA : Al een chance dat Cindy de eerste vlam eronderuit heeft zien komen en dat we haar weg hebben kunnen trekken. Er was alleen van boven een toefke weg. Cindy heeft 't schoon kunnen brushen.

EDDY : Een zak over zo'ne purpere kop, dat zou nog eens nen brushing zijn.

(Ringo komt binnen, duidelijk een beetje aangeschoten.)

SUZANNE : Ha, zijt ge er eindelijk? Wij hebben al bijna gedaan met eten.

RINGO : Sorry ma, ik ben wat blijven plakken.

SUZANNE : Hebt gij colle (lijm) aan uw zolen hangen, ofwat?

EDDY : Suzanne, laat hem nu toch gerust. En jongen, was 't plezant?

RINGO : Pinten pakken is altijd plezant hé pa.

EDDY : Seg, wie zit er allemaal in dat klikske van 't Dockske?

RINGO : De Kevin Boone, de Alex Vissers en de Robbie Van Zand. Oh, pekesstoemp met chippolattas, lekker!

EDDY : De Robbie Van Zand begot! Is die z'n vrouw er niet vanonder gemuisd met den Eric van de verzending?

RINGO : Ja, twee weken geleden. Hij kwam 's avonds na 't werk, allé, na 't Dockske thuis, en alles wat van haar was plus den televisie was weg. En zij erbij.

EDDY : Ge ziet hé jongen. Na 't werk recht naar huis komen, dat brengt op. 'k Zeg niet dat ze er dan niet vanonder gemuisd zou zijn, maar hij was in elk geval op tijd geweest om z'n televisie tegen te houden.

SUZANNE : Eet nu eerst uw bord leeg voor het helemaal koud is.

RINGO : Ja ma.

EDDY : Hé, jullie vader heeft vandaag een weddenschap gewonnen!

SUZANNE : Eddy! Niet aan tafel!

EDDY : Seg Suzanne, die gasten kunnen daar wel tegen zenne, da's de familie De Swaef.

SUZANNE : En trouwens, dat is niks om over te stoefen hetgeen ge daar gedaan hebt.

MIKE : Wat hebt ge gedaan pa?

EDDY : Ik mag het niet zeggen van uw moeder.

MIKE : Allé ma, ik ben zo curieus. Ons vader die een weddenschap wint, maakt dat mee.

SUZANNE : Ik heb gezegd 'niet aan tafel', en daarmee basta!

EDDY : Ja, ge zult moeten wachten tot subiet Mickey.

RINGO : Ik weet het al.

EDDY : Hoe, gij weet het al?

RINGO : Niet moeilijk, héél het fabriek weet het al.

EDDY : Héél het fabriek?!

RINGO : Ge waart het nieuws van den dag, pake.

EDDY : Verdoeme! Als den baas het dan ook maar niet weet.

SUZANNE : Voilà, met uw stoerdoenerij altijd. Nu staat ge daar schoon hé.

MIKE : Wilt er mij nu eindelijk eens iemand vertellen wat er gebeurd is?

RINGO : Het was wel een goei pertang. Wat was den inzet?

EDDY : Een bakske Jup.

RINGO : Sterk pa, sterk.

EDDY : Merci jongen.

SABRINA : Nu word ik ook wel curieus zenne.

EDDY : Schat, die gasten zijn curieus, ik kan ze toch niet "aan den taar" (aan het lijntje) houden hé?

SUZANNE : Och, doe wat ge niet laten kunt.

EDDY : Kroost, jullie vader is, met de volle 6,5cm, de nieuwen champ fleskesvullen!

MIKE : Go pake!

SABRINA : Ah, hebt ge weer in een fleske staan pissen? Flink zenne.

EDDY : Lieveke, ge zijt een meiske, dus ik begrijp dat gij dat niet begrijpt, maar

sommige dingen worden alleen door mannen begrepen, begrijpt ge?

SABRINA : Ja pa, ik begrijp het, denk ik.

SUZANNE : Nu is het maar te hopen dat uwen baas het ook begrijpt, hé ventje?

EDDY : Hoop doet leven, Suzanne. Ik kruip in mijne zetel. Schat, ge hebt weer goed gekookt. Gasten, jullie helpen jullie moeder vandaag met afruimen en afwassen, morgen is 't mijnen toer.

SABRINA : Mag ik er eentje overslagen? De Frank wacht op mij.

EDDY : Laat hem maar wat wachten. En brengt mij een pintje.

SABRINA : Allé pa, meent gij dat nu?

EDDY : Ja, kinneke. Ge moet niet altijd direct springen. Ge zit niet in den troep. Uwe lekkere moet respect hebben voor u en dat niet als vanzelfsprekend beschouwen dat gij er direct staat als hij met z'n vingers knipt.

SABRINA : Gaat ge nu beginnnen te dingesen pa, allé, zo over moraal enzo?

EDDY : Nee schatteke, 'k wil u gewoon duidelijk maken dat er zoiets als zelfrespect bestaat en meer heb 'k daar niet over te zeggen. Hebt ge m'n pintje?

SABRINA : Ik denk dat 'k 'm snap. 'Nee pa, pak uw pintje zelf'.

EDDY : Voila, ge hebt 't begrepen.

SABRINA : Merci pa.

EDDY : Gere gedaan. En brengt nu m'n pintje maar.

SABRINA : Ja maar, ge hebt juist gezegd....

EDDY : Ik ben uw lief niet hé, ik ben uw vader. Dat noemen ze uw ouders respecteren.

SUZANNE : Stop met dat meiske zo te treiteren, Eddy.

EDDY : Dat is niet treiteren, schat, dat noemen ze 'educatief onderhouden'.

SUZANNE : Amai, Eddy De Swaef gebruikt moeilijke woorden. Hebt ge nen boek gelezen?

EDDY : Nee, een artikel in de Playboy.

SUZANNE : Och, het is al goed gij. Sabrinake, vertrekt maar zenne schatteke.

SABRINA : Merci make. Dag allemaal, ge moet voor mij niet opblijven.

EDDY : Komen jullie hier slapen vanavond?

SABRINA : Dat weet ik nog niet, waarom?

EDDY : Want dan verstop 'k m'n bier. Mijne frigo is altijd leeg als uwe lekkere hier geweest is.

SABRINA : De Frank zegt dat er veel dorst is in de wereld en dat we elkaar moeten helpen.

EDDY : Zegt dan maar tegen uwen Franky dat er ook veel armoede in de wereld is en dat zijn portefeuille mij ook van pas komt.

SABRINA : Ge weet toch dat hij veel kosten heeft met z'n appartement en zijnen auto, en dat zijn pré niet al te vet is.

EDDY : Voor met z'n maten aan den toog te hangen heeft hij dan toch wél solle, of zuipt 'm die ook uit?

SUZANNE : Eddy, zo is het wel genoeg hé!

EDDY : 't Is toch waar zeker!

SABRINA : Wat hebt gij toch tegen de Frank pa?

EDDY : Niks schatteke, laat maar hangen. Allé, geeft mij ne kus en maakt dat ge weg zijt.

SABRINA : Dag pake.

EDDY : Dag schatteke. Zijt voorzichtig hé.

SABRINA : Dag ma. Dag broerkes.

SUZANNE : Dag schatteke, en doe de groetjes aan de Frank.

(Sabrina af.)

EDDY : En gasten, hoe ziet jullie weekeinde eruit?

MIKE : Morgen met Kimmy naar de cinéma en zondag met de club naar nen happening in Roosendaal.

EDDY : Ha, uw club. Dat vind ik nu nog eens ne goeie naam voor een Camino-club sé, “ 't Chappement’ “. Dat klinkt hé!

MIKE : Ge moogt gerust zijn, alleman kent ons.

EDDY : En vanavond?

MIKE : Gewoon, met de gasten naar ‘De Rooie Zakdoek’.

EDDY : Wist ge dat uwe ouwe daar nog kampioen vogelpik is geweest?

MIKE : Ja pa, dat hebt ge nog maar ne keer of 500 verteld.

EDDY : Dat is dan alleen maar opdat ge het niet zou vergeten.

MIKE : Geen schrik pa, dat vergeet ik van z'n leven niet meer.

EDDY : Waar is den tijd hé Suzanne?

SUZANNE : Ja Eddy.

EDDY : 'k Heb daar ook eens den champ van...

MIKE : ...van 'De Grootste Pint' geweest.

EDDY : Daar staat hem, mijnen trofee. Ja jongen, dat waren tijden. En gij Ringo, waar hangt gij uit van 't weekeinde?

RINGO : Subiet met de gasten naar 't stad.

EDDY : Is er iets speciaal te doen?

RINGO : Ne kroegentocht. Morgen is er een rave.

EDDY : Een rave? Wat is dat voor een beest?

SUZANNE : Dat is zo'n bijeenkomst met muziek, Eddy.

EDDY : En wat voor muziek spelen ze daar dan?

RINGO : House hé pa.

EDDY : Ha, die bonkebonke dat gij altijd speelt. Suzanne, hoort ge dat? Die gasten noemen dat muziek.

SUZANNE : Ja Eddy. Al een chance dat niet iedereen uwe smaak voor muziek heeft, hé?

EDDY : Dana Winner, dat is muziek jongen. Daar zit tenminste een melodie in, en nog straffer, dat mens heeft de stem van een engel.

MIKE : Da's voor oude sassas, hé pake.

EDDY : Hela hela, noemt gij uw vader nen ouwe sassa? 'k Zal u subiet eens mee naar buiten pakken, dan zullen we wel eens zien wie dat hier nen ouwe sassa is. Chuck Norris is er niks tegen.

SUZANNE : Niks van aantrekken jongens, dat gaat wel over.

EDDY : En the King, da's muziek. 'Only fools rush in, but I can't stand falling in love with you'.

RINGO : Ik ben weg, dit gaat erover. Make, ge moet niet wakker blijven voor mij. Pa, slaapwel.

EDDY : Jongen, gij zou nog gene muziek herkennen als ge erop zou zitten. Zijt voorzichtig, niet te zat en probeert eens met een griet naar huis te komen.

RINGO : Ja pa. Saluut.

MIKE : Ik gaan ook ineens naar de 'Zakdoek'.

SUZANNE : Amuseert u hé jongen.

EDDY : En gij hebt al een lief, dus komt er niet met een ander af hé. En om twee uur thuis.

MIKE : Ja pa. Dag ma. Ringo, wacht op mij.

(Ringo en Mike af.)

EDDY : En schatteke, waar hebt gij zin in?

SUZANNE : Om gezellig met mijne vent in de zetel te zitten, met een goei fimpke.

EDDY : Dan zullen we dat eens ineens arrangeren. Moet ge nog iets hebben?

SUZANNE : Een pintje en een zakske chips.

EDDY : Zout of paprika?

SUZANNE : Paprika.

EDDY : Kende dat mopke van die kerel die bij den dokter komt en zegt dat héél z'n spel oranje is?

SUZANNE : Nee.

EDDY : Er komt dus een kerel bij de dokter. “Meneer dokter, mijn spel ziet helemaal oranje.” “Dat is niet goed, hé mijnheer. Enig idee hoe dat komt? Is er iets speciaal dat ge gedaan hebt waardoor dat zou kunnen komen?” “Nee, meneer dokter, ik doen niks bijzonder. Het enige dat ‘k van heel den dag doe is naar pornofilms zien en paprikachips eten”.

SUZANNE : Onnozel manneke.

(Fade-out)

TWEEDE BEDRIJF

Het ziet er een goeike uit volgend weekeinde.

(Zaterdagvoormiddag ten huize De Swaef. Sabrina moet niet gaan werken vandaag in Zonnecenter Ibiza en staat met haar moeder te koffiekletsen in de keuken.)

SUZANNE : Hoe komt het dat ge vandaag niet moet werken in den Ibiza?

SABRINA : Ze vervangen alle lampen van de zonnepanelen.

SUZANNE : Oei, da's niet goed voor uw spaarplan.

SABRINA : Jawel, want ik krijg gewoon betaald.

SUZANNE : Zonder dat ge moet gaan werken?

SABRINA : Ja, de Frans vindt dat wij daar niet aan kunnen doen, dus betaalt hij.

SUZANNE : Is dat den uitbater?

SABRINA : Ja, dat is zo'ne schattige hé.

SUZANNE : Dat zal hij dan van u ook wel vinden als hij u betaalt zonder dat ge moet gaan werken.

SABRINA : Dat weet 'k niet zenne, of hij mij ook schattig vindt. Wij kunnen wel héél goed opschieten met elkaar. En heel goed babbelen. De Frank moet daar allemaal niet van weten.

SUZANNE : Is hij jaloers?

SABRINA : Ik weet het niet. Maar als hij mij komt halen, zegt hij nooit niks tegen de Frans, hij beziet hem alleen maar, met zo'n blik van 'hem 'k iets aan van u', terwijl de Frans altijd vriendelijk goeiendag zegt en een klapke probeert te beginnen.

SUZANNE : Dan is hij jaloers, kinneke.

SABRINA : Denkt ge dat?

SUZANNE : Schatteke, ge moet mij de mannen niet leren kennen. Ik had in den tijd ook zo'ne vriend waar ik "goed mee kon klappen". Ge had uw vader eens moeten zien. Dat heeft 'm met momenten niet veel gescheeld of ze waren op de

vuist gegaan.

SABRINA : En die goeie vriend van u, hoe een “goeie vriend” was dat?

SUZANNE : Eigenlijk “nen hele goeie”. Uw vader was eigenlijk wel een beetje in z’n recht.

SABRINA : Maar ge hebt hem dat nooit gezegd?

SUZANNE : Nee, dat was niet zo’n goed plan geweest. Zijn vermoeden klopte al, ik ging er niet nog een schepje bovenop doen.

SABRINA : Is dat al lang geleden?

SUZANNE : Och, wij waren nog maar zestien. Ge kent dat hé, jong en onbezonnen. Wisten wij toen veel dat we het jaar erop al zouden trouwen.

SABRINA : En hoe heette hij, uwen aanhouder?

SUZANNE : Ssst, straks hoort hij u nog!

SABRINA : Allé, vertelt nu. Ik vind dit spannend!

SUZANNE : Zot geval. Hij heette Ludo.

SABRINA : Ludo? Heb nu zo’ne naam. En daar vielde gij voor?

SUZANNE : Niet op zijne naam hé. Ja, ’t was ne ferme kerel.

SABRINA : Maar ’t is niks geworden?

SUZANNE : Nee, dat was maar een bevlieging. ’t Was u vader die ik graag zag, en niemand anders.

SABRINA : En hebt ge die Ludo nog terug gezien?

SUZANNE : Verleden jaar op de braderij zijn we hem op het lijf gelopen.

SABRINA : En ons vader direct terug in den aanval?

SUZANNE : Bijlange niet. Dat was voor niks nodig.

SABRINA : Hoedat?

SUZANNE : Zo ferm als de Ludo vijftwintig jaar geleden was, zo niet-ferm was hij nu wel. Hij is gescheiden, heeft een horecagezwel van hier tot in Wijnegem en het weinige haar dat hij nog heeft is grijs.

SABRINA : Goh, spannend zeg, ex-lieven tegenkomen op de braderij! Ik heb dat ook dikwijls.

SUZANNE : En wat doet de Frank dan?

SABRINA : Die geeft beeld, maar geen klank. En dat beeld is heel duidelijk. En weet ge wat het strafste is?

SUZANNE : Watte?

SABRINA : Als we een ex van hem tegenkomen, hangt hij altijd een half uur rond hunne nek en is het van “hé, dat is lang geleden, hoe is het?” ‘k Ben zelfs ooit gewoon doorgedaan en hij had pas na tien minuten door dat ‘k weg was.

SUZANNE : Zijde gij eigenlijk wel gelukkig met de Frank, schatteke?

SABRINA : Ja, ik zie hem graag. Ik weet dat hij z’n grillen heeft en dat hij op z’n vrijheid staat en zo, maar diep vanbinnen is dat een schat van een kerel. Ik wéét gewoon dat hij mij graag ziet.

SUZANNE : En hoe zit het met het samenwonen? Hij heeft toch een appartement? Kunt ge niet bij hem intrekken?

SABRINA : Dat wil hij niet. Hij is er nog niet klaar voor.

SUZANNE : Hoe lang zijn jullie nu samen?

SABRINA : Vijf jaar.

SUZANNE : En wanneer denkt hij dat hij er klaar voor zal zijn?

SABRINA : Dat weet ‘k niet. Ondertussen werk ‘k maar gewoon verder aan ons spaarplan, dan hebben we zeker een schoon startkapitaal tegen dat hij er klaar voor is.

SUZANNE : En spaart hij ook?

SABRINA : Hij probeert wel, maar met de kosten voor z’n appartement en zijn auto lukt dat niet zo goed. Maar met mijn bijwerk in den Ibiza en mijn pré van het kapsalon kunnen we genoeg sparen.

(Antoine komt binnen.)

ANTOINE : Hierzie begot, ons Sabrinake is thuis. Moet gij niet gaan werken?

SABRINA : Nee.

ANTOINE : Ha, daarméé was den Ibiza gesloten. Ze hadden niet zo’n schoonheid als gij om achter den toog te zetten.

SABRINA : Den Ibiza is gesloten omdat alle lampen vervangen moeten worden. Ma, ik ben boven hé.

SUZANNE : Da’s goed schatteke.

ANTOINE : Allé, waarom gaat ge nu lopen? ’t Was nu juist plezant.